

HISTORIE RYBÁŘSTVÍ

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

Fotografie na titulní straně je již z období po roce 1990, kdy byly rybníky na sádkách v Černé v Pošumaví privatizovány. Prvním, kdo začal rozvíjet činnost v oboru ve kterém dlouhá léta pracoval, byl Milan KUBEC. Ale to až v samém závěru.

Naše historie se věnuje pstruhařství v Černé v Pošumaví od jeho prvního vzniku v roce 1958 a je zpracována podle kroniky střediska, tak jak mi jí poskytl tehdejší mistr pstruhařství Frymburk pan Miroslav Vrzal.

Státní rybářství Hluboká

provoz Pstruhařství Černá.

V roce 1958 začíná svou působnost středisko se sídlem v Černé v Pošumaví. Přicházejí první pracovníci, většinou chlapci po skončení vojenské služby. Výroba je zpočátku nízká – plán na rok 1959 ukládá 20 q. Pracovníci začínají prakticky z ničeho, dávají do pořádku barák, staví si první „šif“, kterému dali později název „Bufalo“. Výlov je zahájen a v prvních letech dochází k velké explozi štik. Lipno se stává charakteristickým místem pro výlov štiky a nezbrzdí ho ani zhoubná skvrnitost štik, která vypukla v roce 1958 po prvním napuštění a opětovném vypuštění nádrže.

Pracovníci Státního rybářství, které svou působností spadá pod Nové Hrady, žijí zde v počátku v drsných a těžkých podmínkách. Pohraniční oblast je ve stadiu výstavby, nejsou ještě v plném rozsahu služby a obchodní síť, a tak zde většinou svobodní chlapci žijí celý den o salámu, bydlí ve starých domech, neznají co je to odpočinek a vyžití po těžké práci. Nakonec někteří odcházejí a zůstávají jen ti, které drží láska k tomuto povolání. Situace se ale i tady lepší. Adaptují se byty, buduje se dílna, sklad a provozovní bouda v Dolní Vltavici. Středisko přebírá objekty v Přední Výtoni a ve Frymburku, dále pak v Hůrce a v Perneku. Vedoucím je Dufek a dále zde pracují – Vrzal, Bandura, Vácha, Kořánek.

V roce 1960 - pracují zde Dufek, Voldán, Tupý, Bláha, Vrzal, Křemeňák, Lošek a Hronek. Loví se na dvě party – ve Frymburku Tupý + Lošek

V Želnavě je parta pohyblivá, bydlí ve stanu a loví i v Dolní Vltavici a na Lipně
Dne 6.6.1960 tragicky zahynul rybář Bláha při jízdě na motocyklu mezi Hůrkou a Černou.

Výlovky státního rybářství: 52 q kapra, 312 q štiky, 19 q lína – celkem 383 q

Výlovky sportovních rybářů: 60q kapra, 427 q štiky, 32 q okouna, 14 q tloušť, 6,37q mníka a 2 q lína.

V roce 1961 - pracují Dufek, Voldán, Tupý, Pintr, Vrzal, Klápa, Lošek.

Začíná se budovat líheň v Černé s prvotním účelem jako štičí líheň pro potřeby zarybňování Lipna. Budovat se začíná hráz pro přístaviště v Hůrce. Oddělení převzalo rybník Kozi.

Výlovky státního rybářství : kapr 55q; štika 491 q; lín 4q; úhoř 0,63q; tloušť 15 q; cejn 16 q; mník 7Q; okoun 55 q; běl 4q parma 0,5q.

V roce 1962 - vedoucí Voldán, pracovníci Vrzal, Sýkorová, Tichý, Pintr, Lošek, Kaprál, Křemeňák, Reichert, ing.Koch, Kapounová, Fenc, Křenek a Pintr st.

Organizačně spadá oddělení pod Nové Hrady a dělí se na hospodářství Hůrka / Pintr/, hospodářství Horní Planá / Vrzal/, Frymburk / Tupý/ a hospodářství rybníky / Křemeňák/. Oddělení převzalo rybníky Křišťanovický, Smědeč a Tichá.

V tomto roce se vybuďovala štičí líheň v Černé a náhony, udírna a 5 pstruhových rybníčků.

Výlovky: celkem 535 q a sportovní rybáři 335 q. Nejvíce se ulovilo štiky, cejna, kapra a tzv.krmné ryby.

V tomto roce se uceluje rybníční hospodářství pro výrobu násad do Lipna a začíná se budovat pstruhařství v Černé. Přitom se počítá s využitím krmné ryby a se zpracováním ryb přímo na přehradě.

V roce 1963 - pokračuje se v budování sypané hráze, na níž má vzniknout stabilní přístaviště. Starosti jsou s odchytém bílé ryby, hlavně s cejnem a bělí. Proto se buduje v Hůrce a Horní Plané lednice na přírodní led, kde se uchovávají výlovky. Způsob se však neosvědčil. Zkouší se zpracování cejna uzemím.

Výlovy: kapr 89 q; štika 108 q; cejn 150 q; okoun 113 q; běl 482 q; lín 8 q; candát 4 q; mník 0,88 q; parma 0,87 q; pstruh 0,02 q. Celkem 758 q a u sportovních rybářů 438 q.

Ve spojitosti s rozvojem rekreačního ruchu je na trhu požadována i ryba. Prodej se uskutečňuje v Hůrce, kde je též kancelář a vedení oddělení. Vedle kapra jsou hlavně žádáni okouni a štiky.

Obtíže jsou s odchytém krmné ryby do které se již počítá i cejn. Tuto rybu odebírají za nízkou cenu Státní statky ke krmení.

V roce 1964 - obsazení pracovníky se nemění. Od 1.7 probíhá v závodě Nové Hradky reorganizace, ruší se základní provozní jednotky a tvoří se větší celky.

Oddělení se nyní skládá z hospodářství Horní Planá, Hůrka, Frymburk a Tichá.

Pokračuje se v budoucnu fungujícím pstruhařství v Černé - výstavbu vede Kolowrat. V Hůrce se staví mrazárna a garáže ve vlastní režii a vlastními silami za vedení vedoucího Voldána.

V tomto roce dochází k maximálnímu zarybnění jezera.

Spory mezi Státním rybářstvím a sportovními rybáři, které trvají již několik let, jsou poněkud urovnány, když do věci je zainteresován ministr zemědělství Lubomír Štrougal. Okrajově je rovněž informován první tajemník ÚV KSČ a prezident republiky Antonín Novotný.

Výlovy: kapr 69 q; štika 142 q; cejn 140 q; běl 404 q; běl krmný 242 q; okoun 7 q; candát 2,5 q; lín 1,3 q; mník 0,17 q; a úhoř 0,02 q.

Svaz sportovních rybářů vylovil např. 187 q kapra, 171 q štiky, 24 q cejna, 37 q okouna a další.

V roce 1965 - vedoucí oddělení – Antonín Voldán

Technici – Vrzal, Pintr, Kolowrat, Kolowratová

Další pracovníci – Koiš (řidič), Pešek (mechanik), Madej (zedník), Kaprál (dělník).

Byla vybudována velká sádka u čp.57 v Hůrce, rozšířena líheň v Černé, vybudovány další psruhové rybníčky v Černé a dokončena rekultivace lovebních míst na jezeře.

Výzkumný ústav rybářský Vodňany začíná se značkováním ryb ve velkém rozsahu.

V roce 1966 - Kolektivu je přiznán název - BSP Lipno !

Vedoucí oddělení – Voldán

Ostatní - Vrzal, Pintr, Kaprál, Koiš, Pešek, Kolowrat, Kolowratová, Kožišek, Čáp, Sláma, Cirhan J., Horych, Hronek, Nedvěd, Rozvald, Madej, Madejová, Horelice.

Buduje se pstruhařství v Černé a v Hůrce. V zimním období pracují zaměstnanci v lese.

V roce 1967 - obsazení stejné.

Výlovy z jezera jsou slabší. Buduje se stále pstruhařství a hledají se nové lokality /Loučovice/.

Výlovy: Státní rybářství ulovilo 83 q kapra; 40 q štiky; 15 q candáta; 8 q lína; 185 q cejna; 5 q okouna; 285 q běli a 460 q krmné ryby.

Sportovní rybáři ulovili 288 q kapra; 47 q štiky a 44 q cejna.

V roce 1968 - ve Frymburku je otevřena prodejna ryb.

Po podzimních výloveh je nadměrné množství kaprů a zahajuje se ambulatní prodej v obvodu celé lipenské oblasti.

Poprvé se mluví o t. zv. klecovém odchovu pstruhů, zkoumá se možnost pokusného umístění u hotelu ve Frymburku.

Produkce střediska se soustřeďuje na lov na jezeře, líheň a pstruhové rybníčky Černá a Hůrka, distribuce kaprů a drobný prodej.

Výlovy“ celkem státní i sportovní rybáři ulovili 21 q kapra, 44 q štiky, 30 q candáta, 111 q cejna, 15 q okouna, 194 q bělu, 13 q lína, 341 kg úhoře, 312 kg lína, 4 kg parmy, 21 kg mníka, 12 kg tlouště, 9 kg sumce, 4 kg lipana, 2 kg bolena a 1 kg podoustve.

V roce 1969

Obsazení – Voldán, Hronek, Nedvěd, Vrzal, Pintr, Kaprál, Kožíšek, Potměšil, Rozvald, Sláma, Círhan, Horych, Pešek, Madej, Madejová, Císařová, Kučera.

Buduje se čerpadlo pro pstruhařství Černá a stále se hledají možnosti pro rozšíření velkovýroby pstruhů.

Výlovy: celkem kapra 152 q; štiky 50 q; candáta 103 q; lína 13 q; cejna 42 q; okouna 52 q a běla 213 q.

V roce 1970

Kolektiv se stává vítězem socialistické soutěže a dostává Pohár ředitele závodu spojený s odměnou.

Výkony pro středisko jdou zejména z líhně, z distribuce ryb a ze stavebních výkonů.

V roce 1972

Je započato s klecovým odchovem pstruha duhového ve Frymburku. Vedoucím střediska se stává Hronek. Dále zde pracují Nedvěd, Pintr, Vrzal, Horych, Pešek, Kaprál, Zášková, Kubec, Círhan a Rozvald.

V tomto roce byl podán zlepšovací návrh na využití převozního prámu pro účely vytahování kotev, nasazování z auta S5T a V3S, dodávku – nakládku přímo do auta a klecí. Návrh byl realizován v r. 1973 a je dále používán.

V roce 1973

Bylo vyloveno 413,4 q ryb, průměrně bylo obhospodařováno 41 ks klecí, spotřebováno 920 q krmiva, přírůstek činil 330 q – na 1 kg přírůstku 2, 88 kg krmiva.

Při výrobě pstruhů v klecích se krmí v zimě v 8.00 a v 16.00 případně i ve 12.00 hodin a v létě v 6.00, ve 12.00 a v 18.00 hodin. Roček do váhy 100 g se krmí 5x denně.

Průměrná doba výkrmu je 6 měsíců, sítě jsou v zimě u břehu a v létě 400 m od břehu. Třídí se ručně, po vytažení sítě ručně na prám, zde se váží a dávají do auta.

Nejčastější nemoci – rozpad ploutví a hexamita.

R o k 1 9 7 6.

Vedoucím ustanoven Jaroslav Nedvěd.

Vedle výrobních úkolů se stavěl ve vlastní režii sklad krmiv, který byl v prosinci předán do užívání.

Na úseku Frymburk na klecích pracovali – Rozvald, Potměšil ml., Pintr, Kožíšek a Orlovič.

V líhni Černá pracovali - Kaprál a Zášková

V líhni Hůrka - Kubec

Na úseku dopravy - Vrzal a Horych
Na stavebním - Madej, Madejová a Maruška

Pstruzi se nyní pěstují ve 160 síťených klecích, vylovení pstruzi putují do krumlovských a českobudějovických restaurací, do prodejen Prachatice, Vimperk, Volary i do našeho hlavního města. Putují rovněž na export do Rakouska a NSR.

R o k 1 9 7 7.

Vedoucím byl od 1. února do 31. července Adamec.

V tomto roce došlo k neplnění plánu, kdy na plán 700 q bylo dodáno 516 q a do Asanačního ústavu 80 q jako úhyn. Během celého období nebyl dostatek vhodného krmiva, výsledky výkrmu a odchovu pstruha neodpovídaly počtu pracovníků.

Z článku Vlad. Potměšila z pstruhařství Frymburk:

„Ekonomika klecového odchovu je v podstatě dána docílením úplného vydodání ryb hned po skončení výkrmu, protože delším sádkováním dochází k značným ztrátám. V nákladech je rozhodující náklad na obsádku a krmivo. Amortizace, mzdy a běžná údržba tvoří poměrně nízké procento. Jsou-li splněny uvedené předpoklady, vyrábíme 1 kg pstruha za méně než 20 Kčs. Úspěch závisí především na zdravotním a kondičním stavu obsádek. Produktivita práce přesahuje každoročně 200 tis. Kčs na 1 pracovníka“.

R o k 1 9 7 8.

Vedoucím znovu Nedvěd. Pod úsek spadá i pstruhařství Benešov.

Byly zavedeny tzv. krmné vaky, t. j. sáčky ze zbytků staré síťoviny. Měly tu výhodu, že prodlužovaly dobu krmení, ryba se nasýtila podle chuti a v sáčku zbyly větší kusy, např. šlachy z masa, které by jinak znečišťovaly klec.

Plán výroby byl splněn 25. 10 a bylo všude dosaženo velmi dobrých výsledků.

V líhni Černá bylo natřeno a vykuleno v historii dosud největší množství pstruha duhového.

R o k 1 9 8 0.

Obsazení: vedoucí úseku a BSP	-	Jaroslav Nedvěd
mistr pstruhařství Frymburk	-	Miroslav Vrzal
pracovníci pstruh. Frymburk	-	Jiří Kožíšek, Miroslav Pintr, František Rozvald
pstruhařství Černá	-	Miloslav Kaprál
pstruhařství Hůrka	-	Milan Kubec
údržba	-	Jan Madej
pstruhařství Benešov n/Č.	-	František Horelica, Zdeněk Kučera

V tomto roce byla uzavřena společná dohoda mezi úsekem a BSP Lipno se sídlem ve Frymburku a Správou CHKO Šumava.

Byly splněny a překročeny všechny závazky a splněna plánovaná výroba 45 tun pstruha, která byla překročena o 9 tun.

BSP byly předány bronzové odznaky a byla ZV ROH navržena k ocenění ÚRO.

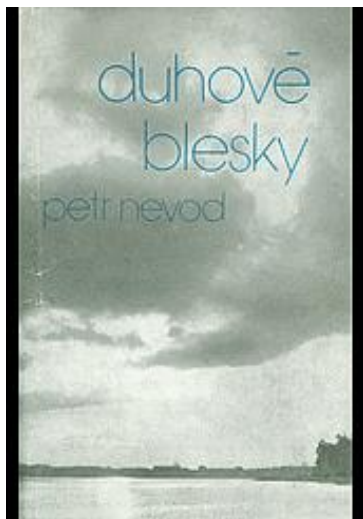
R o k 1 9 8 1.

Pstruhaři v Černé pokračovali v obsluze líhně, mletí masa a komorování. Bylo dovezeno 250 – 350 000 pstruhů ze Žichovic a nasazeno do Černé a Hůrky. Plán výroby byl splněn 4.9.

Kádrové obsazení bylo stejné jako v r. 1980. Vedoucí celého úseku Jaroslav Nedvěd je poslancem MNV v Černé, členem Rady MNV a předsedou komise finanční.

Z ostatních pracovníků je naším občanem pouze Milan Kubec, který je místopředsedou ZO Svazarmu a vedoucím kroužku potápěčů.

Duhové blesky –

to je název knihy frymburského občana, spisovatele Petra Nevoda /vlastním jménem Vladimír Potměšil/ - 1922 – 1989.

Tento román vyšel v roce 1983 a začátkem roku 1984 začal vycházet na pokračování v Jihočeské pravdě. Kniha pojednává o problémech i radostech, které nastaly při založení klecového odchovu pstruhů na Lipně i o založení pstruhařské líhně v Černé. Jednou z postav zde velmi dobře vykreslených je i postava Ríši. Všichni, kdo knihu četli a znají místní poměry, okamžitě poznají, že se jedná o **Jaroslava Nedvěda**, který je nazýván „Míša“ a je vedoucím odchovu pstruhů.

Spisovatel Petr Nevod popisuje Ríšu takto: „Ríša se vlastně jmenoval Jaroslav a zkoušku s klecovým odchovem proklesl do horoucích pekel, protože přidělala technikům střediska jen práci a starosti. Černá zátoka, kde byly odchovy umístěny, patřila do jeho hájemství jako součást Lipenského jezera. Vedle toho se

staral o několik rybníků a pstruhové rybníčky v Hůrce a o líheň v Černé, kde bydlel.

Jeho nepřilíh robustní postava byla v obci známa každému, kdo měl co dělat s národním výborem. Byl členem rady MNV, konšelem, jak sám říkal. Tahle funkce ho zpočátku mrzela, přijal jí vlastně povinně jako stranický úkol technika, ale časem se mu v ní zalíbilo. Nahrazovala mu mindrák mladého technika, tísněného seshora i zezdola. Shora dosával výtky, že neplní úkoly a přitom chodí nedbale oblečen – tím ředitel mínil mírně prošoupané texasky, znevažující sako rybářské uniformy s třpytivými rybičkami – a zezdola, od lidí vyslechl mnohá nevoňavá slova, když je honil, aby úkoly splnil. I proklínal funkci, kudy chodil. „Než dělat technika u rybářů, to se raděj dej k popelářům“, říkával Ríša Bertovi. „Dokud seš dělník, máš lepší plat a můžeš si vydělat a žádnej nádiva si na tebe nemůže vyskakovat. Ale na technika? Každěj bílej límeček tě může seřvat a každěj dělnickej kádr z tebe nadělá huspeninu, kdy ho napadne. To si teda piš!“

Ve volných chvílích provozoval Ríša rozmanitou činnost. Myslivost, náruživou četbu, šachy, besedování u piva se sousedy o tom, čemu sám říkal gaučování ležmo u televize. „Berte,“ uvažoval Ríša občas ve sdílné náladě, „něco ti povím pro život. Když se ze mě stal novopecenej rybář a navíc technik s vodňanskou školou, byl bych strhal svět i sebe. Všechno jsem chtěl dělat poctivě, ale to jsem ještě nevěděl, jak to v životě chodí, jaký platidlo je u nás flaška rumu, nebo pro ty lepší gruzíňáček a jaký levoty se dělají. A máš ve svém srdíčku po poctivosti“.

Jaroslav Nedvěd, 1942 - 2009

- Jako absolvent rybářské školy nastoupil ke Státnímu rybářství na sádky v Černé, kde byl nejdříve technikem, později vedoucím provozu. Byl i náruživý myslivec a několik volebních období poslancem MNV. Po roce 1990 a po zprivatizování rybářství v Černé pracoval v pohostinství.

Období po roce 1990

PRIVATIZACE

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ
VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY
ze dne 19. května 1993 č. 259 + P

k privatizačním projektům, které prošly připomínkovým řízením ve smyslu usnesení vlády z 29. července 1992 č. 510 o projednávání a schvalování privatizačních projektů ve znění usnesení vlády z 23. září 1992 č. 562, usnesení vlády z 24. února 1993 č. 79 a usnesení vlády z 17. března 1993 č. 123 (materiál č. 27)

STÁTNI RYBÁŘSTVÍ Hluboká nad Vltavou - PP 23603

Pstruhařství Černá v Pošumaví

Hodnota majetku uvedená v projektu: 1 500tis.Kč

Nabyvatel: **Milan Kubec, Černá v Pošumaví 68, Český Krumlov**

FIRMA RYBKUB

Milan KUBEC rozvíjí svou činnost v oboru, kterému se vyučil a zůstal věrný rybařině. Založil firmu RYBKUB / viz **obrázek**/ a ryby nejenom odchovává, ale i prodává.

Milan Kubec, 1949 – 2006.

RYBKUB

Milan Kubec se celá dlouhá léta se aktivně podílel na dění v obci, po roce 1990 jako vyučený rybář zprivatizoval zdejší „rybárnu“, kde obětavě pracoval nejen na tomto úseku výchovy rybiho plůdku až po konečnou fázi dospělé ryby, ale to vše připravoval pro turisty i ostatní občany včetně restauračního prodeje. Firma „RYBKUB“ byla známá široko daleko a jeho smrtí vše skončilo. Byl všestranně zaměřen, obětavý myslivec a rybář, sportovní potápěč, provozoval i jiné sporty, byl aktivní i v obecním zastupitelstvu a v jiném dění v obci. Zámeřná nemoc ukončila jeho aktivní život – Čest jeho památce!

Příjemné vánoce s rybou od Kubece

Čas vánoční už nám doslova zaklepal na dveře a připomněl, že znovu je nutno zajistit na štědrovečerní stůl rybu, kterou je ve většině domácností kapr.

Z hlediska zdravé výživy bychom si jej měli dopřát i vícekrát během roku, což většinou nečiníme, vánoční tradici však dodržíme. Kapra můžeme dnes koupit mraženého takřka ve všech prodejnách, ale není nad rybu čerstvou.

V souladu s příslovím o nošení dříví do lesa, se zdá zbytečné upozorňovat na to, kde je v naší obci možno čerstvou rybu sehnat. Přesto mi dovozte, abych se zmínil o lidech, kteří se točí kolem ryb celý rok a na jejich chovu, skloubeném s využitím turistiky, založili svoje podnikání.

Rybochovné zařízení rodiny Kubecových se stará o plochu 7 ha, kde především odchovávají vlastní generační rybu pstruha duhového přes výtěr a odchov vlastního plůdku.

O vánocích se vždy zaměří na kapra a pstruha a jejich prodej, což se stalo již tradicí.

K letošním vánocům je připraveno zhruba 10 q kapra výběrového o váze 1,5 až 3,5 kg a pstruh duhový je bez omezení váhy v průměru 40 dkg těžký. Během vánoce se prodá až 80% připravených ryb nejenom místním lidem, ale nakupovat chodí i z okolních obcí, chataři, chalupáři a jiní.

Letošní vánoční prodej bude zahájen od pátku 20 prosince denně od 8 do 17 hodin a konec bude na Štědrý den ve 12 hodin.

Cena ryb bude stejná jako v roce 2001, stejně tak bude na požádání provedeno vykuchání a seřezání šupin jako vždy zdarma.

Samotná rodina Kubecových slaví Štědrý den jako většina z nás, čili smažený kapr a salát.

Milan Kubec závěrem zdůrazňuje, že kapr by měl být naporcován na podkovu.

Rok 2002, ing. Fr. Záhora – Zpravodaj obce Černá v Pošumaví

Rybníky Černá v Pošumaví s.r.o.

- Marcel SVOBODA -

V roce 2008

vznikla firma, která provozuje areál rybníků v Černé v Pošumaví. Celý areál tato firma odkoupila od Marie Kubecové, neboť po smrti majitele Milana Kubece, nedošlo k znovuzprovoznění.

Proto nová firma navázala v některých případech na svého předchůdce, ale vnesla však svůj pohled na provozování rybníků.

Firma uvádí, že v této oblasti je sice velká konkurence Lipna, ale v současnosti je problém s bolenem dravým takového rázu, že ubývá v Lipně ryb. Takže zprovoznili část rybníků a zarybnili. V areálu je celkem 17 rybníků a na sedmi z nich je možno chytat. Jsou zarybněny

hlavně kaprem, amurem a línem. Firma sehnala tržního pstruha duhového, kterého Vám okamžitě po ulovení připraví.

Na zimu připravují lov pstruhů a sivenů na dírkách s patřičným občerstvením grogem, svařákem a punčem.

Na soukromém revíru firmy je možno lovit kapra, amura, lína, okouna a pstruha. Na další období připravují osazení candátem, jeseterem, mníkem a štikou. Možno zde zapůjčit rybářské nářadí, k dispozici je stánek s občerstvením, kde je možno si nechat ulovené ryby připravit k jídlu. Jinak je možnost si různé druhy ryb přímo zakoupit.

Firma má i své webové stránky, kde je možno zjistit další podrobnosti, včetně ceníku.

Zodpovědnou osobou je Marcel Svoboda.

Fotografie z internetových stránek firmy

Rybníky Černá v Pošumaví s.r.o.

- Václav BRUNER -

V listopadu roku 2010 se do obce přistěhovala rodina Brunerova a začala podnikat v rybářském provozu. Postupně vybudovala prosperující firmu, která získala své příznivce daleko za hranicemi katastru naší obce.

Rok 2015

Nejenom chov ryb, ale čím dál větší rozvoj sportovního rybaření v působnosti areálu, je cílem našeho podnikání“, řekl mi majitel, v obci všem známé „rybárny“, pan Václav Bruner. Sešli jsme se na hrázích rybníčků v areálu rybárny u příležitosti výlovu prvního rybníku v celé kaskádě všech osmi rybníků rozložených směrem dozadu, prakticky až k pláničskému lesu. Bylo to ve čtvrtek 3.prosince odpoledne, na hrázi rybníka připravené kádě, vaničky, nádoby, kesery a především profesionální rybáři, kterým přišli pomoci i místní rybáři sportovní. Rybník určený k výlovu je vypuštěn, ještě tak hodinku a je možno začít zatahovat síť.

Část této čekací doby jsem využil k rozhovoru s panem Brunerem, kterému jsem položil pouze jednu otázku – „Povězte nám prosím všechno o vaší firmě a podnikání v tomto oboru“ a majitel se rozpovídal.

„Fungujeme zde již pátou sezonu. Zabýváme se jak chovem ryb, tak sportovním rybařením, určeným pro turisty v letní sezoně, ale samozřejmě, zejména v poslední době, i v sezoně zimní. Jsme tedy vlastně přizpůsobeni turistům a všem obyvatelům během celého

roku. Právě zimní sezona je pro návštěvníky velmi atraktivní, tehdy provozujeme tzv. chytání na dírkách. Lidé přijdou, vrtákem si vyvrtají díрку v ledě a začnou lovit. Jenomže právě v posledních létech, kdy byla mírná zima, led se nevytvořil a atrakcí tak bylo málo.

Během letní sezony se zaměřujeme především na turistiku. Turisté si zde v areálu mohou za menší poplatek postavit stan, mohou si rozdělát oheň a opéci si nejen třeba rybu, kterou jim vyčistíme, ale i „buřta“.

Náš areál je rozsáhlý, zahrnuje celkem osm rybníků, z nichž největší jsou až vzadu u lesa. Velký, jednohektarový a druhý půlhektarový, jsou postupem doby pro nás stále více ztrátové. Důvodem jsou velké problémy se škodnou, především s vydrou říční a s volavkou popelavou. Nasadit ryby do těchto rybníků a věnovat se odchovu je skutečně pro nás velkým rizikem. Škodná dokáže stavy ryb naprosto zdecimovat, vždyť ztráty vyjádřené finančně dosahují u nás v průměru 300 tis.Kč ročně. Vyprodukovat to, co nám vydry sežerou, zejména pstruhovitých ryb, nedokážeme. A volavky, ty si zde již tak zvykly, že se chovají jakoby ony byly majitelem. Navíc vydra patří mezi kriticky ohrožené druhy a je chráněna zákonem.

Proto postupně otevíráme ke sportovnímu využití i tyto zadní rybníky, neboť i podle silné letošní turistické návštěvnosti usuzujeme, že lidé se budou postupně více na Lipno vracet.

Napomáhá tomu nejen současná geopolitická situace, ale i v příštím roce zde bohatě propagovaná olympiáda, která přiláká více návštěvníků i k nám.

Po skončení letní sezony, která se někdy protáhne až do října, připravujeme vše na vánoční čas. Všechny rybníky, obsazené nejen kaprem, ale i ostatní rybou – amurem, pstruhem duhovým, sivenem americkým a jinými - postupně slovíme, vytřídíme a připravíme k prodeji“.

Jsem tedy přítomen odlovu posledního rybníka, voda sice ještě úplně neodtekla, ale profesionální rybáři již vstupují do rybníka, připravují sítě a začínají zatahovat. Síť postupně zatáhnou ke břehu, ke slovu přijdou kesery, kterými se ulovené ryby ze sítě nabírají do připravených vaniček. Ty odnáší sportovní rybáři na břeh, vysypou do kádě a hlavní rybář, v našem případě Pavel Chruňák, ryby třídí do vedle stojících kádí. Pomáhají mu ještě dva jeho kolegové Aleš Poláček a Jonáš (jméno bohužel?). Oddělují tak ryby lososovité a velkého a malého kapra. Z místních sportovních rybářů vidíme v rybníku i na břehu Pavla Sirotku, Zdeňka Holuba, Václava Pocklana i Jiřího Vlčka. Z první várky zátahu se však slovílo větší množství menších ryb, profíci navrhují ještě počkat, než voda úplně opadne. Pavel Sirotek však na druhé straně, v blízkosti restaurace, se již snažil nahánět ryby a potvrzuje, že v tom místě je spousta velkých kaprů. Proto se celý štáb vydává na toto místo, loví kapry kesery, nandává do vaniček, kteří místní odnáší ke třídění na druhý břeh.

Další průběh popisuje opět Václav Bruner: „ Po vytřídění putuje vylovený kapr do budovy líhně, do velkých žlabů a pak na prodej jednotlivým zájemcům. Ostatní ryby se ponechají zatím v kádích, kam se připouští kyslík a až se rybník celý odloví a kalná hladina se ustálí, pak vylovené pstruhy a další rybky vrátíme do rybníka zpět. Rybník totiž využíváme pro sportovní rybaření celoročně a tak tam musí být ryb dostatek.

Rybu samozřejmě neprodáváme jen na vánoce, ale celoročně, bez omezení času, kdykoliv může kdokoliv přijít, já zde bydlím, každému vyhovím.

Na vánoce letos budeme prodávat celkem čtyři druhy, hlavní nápor začíná od 20. prosince do Štědrého dne“.

V areálu se provozuje i restaurační zařízení, které bývalo pod jakousi pergolou jen v letní sezoně, letos však objekt zateplili a provoz je celoroční, i v zimě.

Václav Bruner dodává: „ Po zateplení je zde příjemné posezení i v zimním období, kdy v této mimosezonní době není v obci moc podniků otevřených. V restauraci obsloužíme turisty během celého roku, připravíme pro ně ryby podle jejich přání. Buď ty, které si sami nachytají anebo si vyberou ze sortimentu restaurace. Ryby jim vyčistíme, upečeme a turistě je s chutí

snědí. Zejména však ty, které si sami nachytají. Ryb je v rybníku dost, žádné velké čekání, zda ryba zabere, i když např. v letošním horkém létě moc ryba nebrala. Na jaře, v květnu v červnu, prodáme hodně ryb lidem, kteří si je kupují ke grilování doma. Celkově prodáme za celý rok 6 – 7 q kaprů, v sezoně prodáme kolem 2 q týdně, i když zde většinu tvoří pstruh“.

Nakonec jsme se ještě vrátili k areálu a jeho údržbě. „Udržovat takový areál v přijatelném stavu je poměrně náročné“, říká majitel a pokračuje: „Když jsme sem před pěti roky přišli, vypadalo to tu jako jedna velká skládka. Odvezli jsem odtud 12 velkokapacitních kontejnerů odpadu, který byl všude kolem i v rybnících. Areál byl volně průchodný a mnozí návštěvníci o čistotu moc nedbali. Provedli jsme zpočátku jakousi rekultivaci, aby ta původní „džungle“ zas trochu vypadala, což nás stálo nemalé prostředky. Udělat však z areálu něco jako golfové hřiště, to nám výsledky nepřinese, bude to jen velice náročné na údržbu. Proto areál udržujeme jen v jakémisi přijatelném stavu. Máme pojízdné sekačky, křovinořezy, pečujeme o stromy a křoviny. Bývaly zde i ovce, i náš předchůdce Marcel Svoboda je choval. Ale ovce ta spase jen to, co jí chutná a v areálu zbyde spousta nespasených a vlastně neudržovaných míst. Areál jsme znovu částečně oplotili, celkové oplocení není reálné z důvodů bahnitého a rašelinového terénu. Snažíme se, zejména pro turisty vytvořit příjemný a přijatelný prostor pro jejich vyžití“.

Nakonec je nutno dodat, že firma Rybníky Černá v Pošumaví je podnikatelská, ale s maximální vstřícností v přístupu k obecním akcím, zejména se zde koná řada programů pro děti, ale i jiné akce, např. letos Army Run.

1.

2.

Foto ze zadních rybníčků, které jsou rovněž součástí firmy Rybářství, s.r.o.